

Základní škola, Broumov, Hradební 244, okres Náchod

ALMANACH

ŽÁKŮ PRVNÍHO STUPNĚ

Almanach je neperiodická publikace obsahující samostatná, většinou tematicky příbuzná díla, spojená v jeden celek

Červen 2010

MŮJ ŠTĚDRÝ DEN

Ráno na Štědrý den rozsvítím vánoční stromeček, maminka nakrájí ke snídani domácí vánočku. Pak celá rodina koukáme na pohádky. Jako každý rok chodíme procházkou na hřbitov rozsvítit svíčky. Cestou zpátky ještě navštívíme sestřenice, popřejeme hezké svátky. A jdeme domů, kde si slavnostně prostřeme stůl a s rodinou se navečeříme. Pak všichni natěšení jdeme ven s velkými prskavkami a vyhlížíme Ježíška. Slyšíme zvonek, tak běžíme do obývacího pokoje, kde je pod stromečkem plno dárečků.

Barbora Žáčková, 3. B

Vzpomínka na Vánoce nám připomněla, že každý rád rozbaluje dárečky. Jsme zvědaví, co se pod barevným papírem převázaným stužkou ukrývá. I vás teď čeká rozbalování zvláštního dárku, který připravili žáci prvního stupně Základní školy Hradební v Broumově. Prosím .... můžete začít rozbalovat .....

JABLEČNÁ CELEBRITA JOHNY

Bylo jednou jedno jablko jménem Johnny. Johnny spadl z jabloně a kutálel se po silnici. Johnny se zastavil na křižovatce a zrovna jela známá celebrita Myley Cyrus. Johnny hned viděl značku Hollywood 5 kilometrů. Myley jela limuzínou a uviděla Johnnyho na silnici a řekla si, že je to krásné jablíčko. Přece tě tu nenechám, aby se z tebe stala jablečná kaše. Myley vzala Johnnyho do auta a jeli spolu do Hollywoodu. A pak Myley řekla Johnymu: Jedu na natáčení seriálu Hannah Montany. Myslím si, že bys mohl hrát mluvící jablko. Johnny řekl, že souhlasí. V Hollywoodu už na ně čekal režisér. Myley mu všechno řekla a on odpověděl, že je to dobrý nápad. Pak se objevili na place, kde Hannah Montana natáčela. Za pár dní byla autogramiáda a Myley podepisovala za Johnnyho autogramy. Johnny už měl hodně fanoušků a od té doby dostal jméno Johnny Montana. A tak Johnny šťastně žil až do smrti. Tedy, jestli se nedostal zase na křižovatku a nebyla z něj jablečná kaše.

Daniela Slezáková 5.B

ČERNÁ HODINKA ve 3. B?

Znají dnešní děti „černou hodinku“? To dříve, když byli rodiče a prarodiče malí, zhaslo se večer světlo, zapálila se svíčka, televize nebyla nebo se prostě nepustila, přítomní si pohodlně posedali po místnosti a začalo se vzpomínat a vyprávět. A na svět se vyklubaly třeba takové příběhy, jaké nám předkládají žáci 3. B.

KESINA

Babička s dědou měli štěňátko Kesinu. Měli také kočku, kozu, králíky, slepice a malé krůty. Jednou jeli na návštěvu a zapomněli zavřít krůty.

Když se vrátili, měli louku plnou bílého peří. Kesinka si chtěla hrát a ke hraní si vyhlédla malé krůty. Z celého hejna přežily jenom dvě. Pak Kesinka vyrostla. Měla šest krásných štěňátek. Všichni příbuzní se na ně chodili koukat. Jednou přišel strejda Jirka a teta Lenka. Kesina byla na vodítku a štěňátka byla vedle ní. A strejda se šel také podívat, jenže Kesinka svá štěňátka hlídala. Každá fena si svá štěňátka chrání. A tak nestřeženě chňapla po strejdovi, ten se leknul a už jen koukal na díru v nohavici. A Kesince na nose svítil kus nohavice.

Míša Koblásová, 3. B

Co mi vyprávěla mamka...

LYŽOVÁNÍ

Mamka s dědou a s babičkou chodili lyžovat do údolíčka, kde nebyla lanovka.

A tak pokaždé museli kopec vyšlapat.

Jednou, když zase lyžovali, přemluvila mamka dědu, aby si to mohla sjet sama a děda jí to nakonec dovolil. Nejdříve sjel sjezdovkou děda. Na konci byla navátá malá závěj. Děda to projel bez problémů. Pak přišla řada na mamku. Celou sjezdovku sjela také bez problémů.

Ale na konci se jí špička lyže zabořila do závěje. Mamka ležela na zemi a řvala. Všichni se jí smáli. Když viděli, že nevstává, všimli si, že má lyži zabořenou do závěje a vykloubenou nohu v kolenu. Naložili ji na sáně a bylo po lyžování.

Sodomková Renča, 3. B

Co mi vyprávěl děda...

KULKA

Když byl děda malý, vzal si klacek do ruky a začal nahánět ovce. Vtom vedle dědy najednou běžel zajíc a právě v té chvíli šel myslivec, který zrovna mířil na zajíce běžícího vedle dědy. Myslivec místo toho, aby trefil zajíce, trefil dědu přímo do pravé půlky zadnice. Děda musel jet do nemocnice, kde mu tu kulku vyndali. Do dnešního dne se neví, který myslivec mého dědečka vlastně trefil. Je možné, že myslivec mířil na dědu a ne na zajíce.

Petra Roubalová, 3. B

Co mi vyprávěla babička...

DVOUKORUNA

Když bylo naší mamince asi osm let, tak si počítala našetřené peníze a potom si s nimi začala házet a chytat je na čelo. Přitom otevřela pusku a dvoukoruna, se kterou si házela, jí spadla do krku. Uvázla v krku a nešla ven. Děda šel s maminkou do nemocnice. Ale ani lékařům se nepodařilo dvoukorunu vytáhnout. Mamku museli převézt z broumovské nemocnice do náchodské. Tam už byl připraven operační sál. Když přijeli do náchodské nemocnice, vešli do výtahu, mamce se zvedl žaludek a dvoukorunu vyzvracela. Nakonec vše dobře dopadlo.

Vojta Martinec, 3. B

NEDĚLNÍ OBĚD

Babička upekla k obědu kuře s bramborem. Kuře vyndala z trouby a šla ven pro dědu. Mezi tím přiběhl jejich pes Ron a celé kuře odnesl a snědl. A babička s dědou měli jenom maštěné brambory. Ron se olizoval až za ušima.

Lucka Hitschfelová, 3. B

Kdo asi vyprávěl následující příběh Štěpánovi? Nebo že by to byl takový začínající baron Prášil?

VČELKA PEGGY

Na jedné z farem žije včelař. Jmenuje se Franta. Na zahradě za domkem má starý úl. V něm žije několik včel. Franta má nejvíc rád jednu včelu, která se jmenuje Peggy. Má ji rád proto, že mu oknem tajně nosí med na chleba s máslem. Franta jí zase za to dává kytičky. Poblíž jeho domu bydlí v dírách myši. Franta je velice nemá rád, protože mu tropí všelijaké lumpárny, ale neví, jak se jich zbavit. Ony jsou totiž hodně mazané. Jednoho dne nastražily před úl hrábě. Franta na ně šlápl a hrábě praštily do úlu. Bzzzzz! Včelky se vzbudily – to byl rachot! Včely vylétly z úlu a hrrrr na Frantu. Franta utíkal, co mu nohy stačily. Pomooc! Honí mě houf včel. Zachránil se skokem do bazénu. Včely byly chytré, věděly, že pod vodou dlouho nevydrží. Jakmile vystrčil hlavu ven, vždycky se na něj vrhly. A tak to trvalo celé odpoledne. Frantovi už drkotaly zuby. Vtom Peggy dostala nápad, jak Frantu zachránit. Navrhla mu, že ho včely nechají, když jim opraví a natře úl. Franta souhlasil a slíbil včelkám, že jim ho vylepší. S myškami se nakonec skamarádil a každé ráno jim dával trochu ementálu. A nakonec všechno dobře dopadlo.

Štěpán Chládek, 3. A

JARO! JARO! JARO!

Jak cítí příchod jara děti ze 3. B?

Po dlouhé, bílé a studené zimě přišlo konečně jaro. Jaro je hřejivé, plné barev, zvuků a nového života. **(Mirka Smejkalová)** Kvetou stromy a zelená se tráva. Objeví se první jarní kytky: bledule, sněženky a narcisy. Lidé se venku procházejí. **(Martin Kraus)** Přilétají ptáci z jihu, začínají létat včely, vosy a čmeláci. Babička se zlobí, že jí krtek zase dělá na zahradě kupičky hlíny. **(Radka Petříčková)** Lidé pracují na svých zahrádkách, na polích se seje obilí a také se bude sušit první seno. **(Nikola Smítalová)** Na jaře se slaví Velikonoce. Každý rok chodím do Ulity, kde si upletu pomlázku, nabarvím vajíčka a potom můžu koledovat. Taky mě baví pálení čarodějnic. **(Kačka Salašová)** S mamkou jezdíme na kole a na kolečkových bruslích. Večer připravíme oheň a opékáme buřty. **(Verča Kašparovská)** Jaro také poznám tak, že chodíme s tatínkem na ryby, hrajeme venku fotbal a různé hry. **(Vojta Martinec)** Když vykvetou pampelišky, pleteme se sestrou věnečky a házíme je do řeky. Mám jaro ráda. **(Anna Včelišová)**

Co si o jaru myslí žáci čtvrtých tříd? Básní o něm hezky. Možná je zajímavější o něm básnit než se o něm učit.

JARO

Tak už se to stalo,
máme tu zase jaro,
ptáci krásně zpívají,
kluci při tom hvízdají.
Venku kvetou pampelišky
a já na ně koukám z výšky.
Zahrada je barevná,
Čikyna ji nepozná.
Včely pilně pracují,
moc času už nemají.
A já hledím na tu krásu,
kytky vplétám do svých vlasů.

Machková Klára, 4.A

JARNÍ DEN

Zima končí je tu jaro,
sluníčko se rozešlo.
Všude se to zelená
a my hurá do lesa.
Všechno se tu probouzí,
stromy, keře, podhoubí.
Ptáčekové tu zpívají,
z výšky se na nás dívají.
Stavějí si hnízdečka
pro svá malá mláďátka.
Je to jako krásný sen,
nastává nám JARNÍ DEN.

Adéla Hanousková, 4. A

NA JAŘE

Jaro už je za vrátky,
čekají nás zahrádky.
Zasadíme mrkev, hrách
a budem si pěkně hrát.

Sluníčko má pěknou sílu,
včelíčky mají velkou dřinu.
Všude plno květů, vůně,
ohřívají se lesní tůně.

Vojta Eliáš, 4. A

PROSTĚ JARO

O jaru se píšou básně,
jsou krásné a přitom jasné.

Jaro je tady, radujme se.
Jaro je tady, léto se blíží.

Prázdniny za dveřmi jsou,
A tak končím báseň svou.

Tomáš Bažout, 4. A

CO UMÍ JARO

Jaro umí vzbudit stromy.
Volá zpátky tažné ptáky,
šneky, brouky, larvy, žáby
láká do zelené trávy.
Čmelákům a včelám hned
v pampeliškách chystá med.
Všude začne čilý rej.
Jaro – to je čaroděj!

Káťa Kallistová, 4. A

JARNÍ NÁLADA

Jaro už nám přichází,
sluníčko nás hřeje.
Travička už vyráží,
sníh nám mizí, kde je ?
Na stromě si ptáček zpívá,
má už taky radost,
že se brzy rozednívá,
a žížal je dost.

Šilhánová Lucie, 4. A

BERUŠKY

Dvě berušky blízko hrušky
našly mašli od hlíny.
Do svítání, místo spaní,
ušily z ní peřiny.

Jitka Uhnová, 4. B

JAK CHUTNÁ JARO

Jaro, jaro překrásné,
že už začlo, je jasné.
Sněženky už rozkvetly,
čápi na komín přilétli.
Motýli také létají,
sladký nektar si sají.
Slunce svítí, hřeje dost
všemu živému pro radost.

Monika Benešová, 4. B

JARNÍ POHÁDKA

Sluníčko a Mráz byli nepřátelé od začátku světa. Neustále se haštežili. Mráz vždy něco zmrazil a Sluníčko to rozehrálo. Jednou se Mráz rozzlobil a vše na dlouhou dobu zasypal sněhem. Vytvořil roční období zimu a Sluníčko mělo velmi málo síly. Nemohlo nic dělat. Jenže Sluníčko mělo velkou kamarádku Přírodu. Ta se je pokusila usmířit. Vytvořila roční období, ve kterém se oba rivalové budou o vládu střídat. Na jaře končila vláda Mrazu a Sluníčko sílilo. Na podzim to bylo obráceně. Vždy se ještě chvíli hádali, ale nakonec vždy vyhrál ten, který byl na řadě. Mráz spustil sníh, ale Sluníčko ho rozehrálo a vznikly kaluže. Děti se radovaly a Mráz a Sluníčko se dohodli, že už nebudou válčit. Od té doby má Mráz vždy zimu, Sluníčko léto a jaro a podzim mají společně. Jaro je ale stejně nejkrásnější roční období, protože všechno kvete a svět je po zimě čím dál krásnější.

Šimon Zahradník, 4. B

NÁŠ VÝLET DO ZOO.

V Úterý 18. 5. 2010 jsme jeli do ZOO ve Dvoře Králové nad Labem. Nejdřív jsme si dali svačinu, pak jsme se šli kouknout na okapy. Jedna tam pořád běhala dokola. Pak jsme prošli celou ZOO a vrátili jsme se zpátky na místo, kde jsme svačili. Tam pro nás přišla paní průvodkyně. Šli jsme se nejdříve podívat na opice, pak jsme šli na žirafy a pak na slony a tygry. Pak jsme šli nakupovat. Já jsem si koupila plyšového slona a nejvíc se mi líbili sloni, okapy a tygři.

Anička Špeňarová 2.B

Některá zvířata byla zalezlá, ale mně to nevadilo, protože to bylo i tak pěkné. Dozvěděl jsem se moc zajímavých věcí. Potom jsem bratrovi koupil čepici.

Dominik Riabec, 2. B

O zvířátkách se pěkně píše a nemusí to být ta exotická v ZOO. Úplně stačí domácí.

SNĚHOVĚ BÍLÁ KOČIČKA

Máme doma kočičku
v sněhobílém kožíšku.
Byla bílá jako sníh,
ztrácela se v závějích.
Když jsem ji hledala, "
byla jsem pomalá.
Když jsem přišla do domečku,
válela se na stolečku.

NAŠE KOČKA

Máme doma kočku, ta jí ráda čochku.
Je to kočka mrňavá, schovala se za kamna.

Náš malý kamarád si hraje rád.
A když si hraje s klubíčkem,
rád by stal mazlíčkem.

Nikola Gabrielová, 3. A

Eva Čejchanová, 3. A

TŘI KOŤATA

Na dvoře žila jedna kočka. V květnu se jí narodila tři koťata. Jedno bylo rezaté, tak jsme mu začali říkat Rezáček. To druhé bylo černé po tatínkovi. Začali jsme mu říkat Čertík. Ten poslední se jmenoval Mourek. Koťátka pila mlíčko od maminky kočky a rostla jako z vody. Když koťátka otevřela očka, tak pomalu pozorovala svět a jak povyrostla, prováděla průzkumy kolem mamčinu pelíšku. Netrvalo dlouho a už byla venku. Svět se jim moc líbil.

Lucie Hitschfelová, 3. B

POHÁDKA O ČTYŘECH KOŤÁTKÁCH

Jedno bylo bílé, druhé černé, třetí dvoubarevné, čtvrté strakaté, nejmenší mámin mazlíček. Většinou si hrála na dvorku, ale tady už to koťátka znala, tak se kočka rozhodla, že je vezme na louku za dům, kde budou poznávat nové věci. Neuvědomila si ale, že na ně číhají různá nebezpečí. Nejdříve se koťátka ani moc nebála a hrála si ve vysoké trávě. Najednou se tam objevil sousedovic pes Alík Koťata se polekala a rozutekla se do všech stran.. Alíka naštěstí zavolal pan souseď zpátky Kočka hned všechna koťata svolávala, jenže přišla jen tři. Nejmenší ne a ne přijít. Kočka byla moc smutná, ale rozhodla se, že odvede koťátka domů a potom půjde hledat svého mazlíčka.

To bylo překvapení! Na dvorku na sluníčku se vyhřívalo nejmenší ztracené koťátko. Všichni byli spokojeni, že se nikdo neztratil a mohou se těšit na další dobrodružství.

Barbora Žáčková, 3. B

Že je Broumov plný skřítků? Nevěříte? Přesvědčte se. Třeba jednou některého z nich potkáte. Nebo objevíte úplně jiné.

TRPASLÍK SMÍŠEK

Trpaslík Smíšek žije už dlouhá léta v kanalizaci. Je to zlý skřítek, který dělá neplechu všem ve městě. Vytrhává kytky, ničí zahrádky a vymýšlí jiné lumpárny.

Starosta města se rozhodl, že bude se zlým skřítkem bojovat. Kdo skřítku přelstí, dostane tolik zlata, co unese. Do města přijelo hodně odvážných hochů, ale nikdo skřítku neporazil.

Jednoho dne přijel do města cirkus. To byla výzva pro skřítku. Hurá, bude veselo. Ve městě zařídím pořádek podle sebe, jen co vypustím zlé šelmy z jejich klecí. Všichni obyvatelé mě budou poslouchat. Rozhodl se, že pustí ze zajetí všechna zvířata. V noci se vplížil do cirkusu a všem zvířatům otevřel dvířka klecí. Zvířata běhala po celém městě a hledala jídlo. Skřítku neposlouchala a běhala sem a tam. Blázinec byl čím dál větší, nikdo nevycházel ze svých domů. Skřítek byl strašně zklamaný, že jeho plán nevyšel, a proto utekl do lesa. Od té doby ho nikdo nikdy neviděl. Nejspíš se dal na modlení, aby odčinil své hříchy.

Tomáš Černý, 4. A

SKŘÍTEK ZVONILKA

Žil byl malý skřítek Zvonilka ve věži na Kostelním náměstím v Broumově. Měl velkou hlavičku a obrovské zářivé oči. Nosil plášť utkaný z pavoučích sítí. Moc rád hrál na své housličky, které dostal od skřítku Dubínka z Adršpašských skal. Skřítek Zvonilka každý večer, když se spustil kostelní zvon, začal hrát na své housličky. Hrál tak krásně, že svým hraním přivolal všechny skřítky z celého broumovského okolí. A tak od té doby se každý večer skřítkové scházejí na Kostelním náměstí a vyprávějí si, co se za celý den v broumovském kraji událo.

Adélka Hanousková, 4. A

BROUMOVSKÝ TRPASLÍK

Broumovský trpaslík má za úkol celý život hlídat, aby rostly rostliny, stromy, keře a tráva. Bydlí v Klášterní zahradě ve starém, velkém dubu. Trpaslík je starý přes 2000 let. Říká se, že před 2000 lety viděl opilý kovář trpaslíka, který zaléval stromy a jen co ho zahlédl, trpaslík zmizel a objevil se u stromu. Zalil ho, strom se otevřel, trpaslík do něj skočil a už ho nikdy nikdo neviděl. A proto se o něm jen vypráví.

Filip Jirman 4. A

SKŘÍTEK FILIPÍNEK

Byl jednou jeden malý skřítek a ten se jmenoval Filipínek. Rád chodil po lesních cestičkách a ochutnával lesní plody. Sbíral borůvky, jahody a třešně. Rád by ochutnal maliny a ostružiny. Ale byl moc malinký a nedosáhl na ně. Jednoho dne šel Filipínek po lesní cestičce a uviděl ve vysoké trávě malého ptáčka. Řekl si, že asi vypadl z hnízda. Opatrně ho sebral a díval se na stromy, jestli neuvidí jeho maminku nebo tatínka. Netrvalo dlouho a zahlédl, jak na vysokém stromě vyděšeně létají jeho rodiče kolem prázdného hnízda. Vyšel i s ptáčkem na cestičku, aby ho lépe viděli. Filipínek začal mávat rukama a volat na ptačí rodiče, že má jejich drobečka. Po chvíli si malého skřítkovi rodiče všimli a hned k němu slétli. Moc skřítkovi děkovali a ptali se ho, co by si za odměnu přál. Filipínek jim pověděl, že má moc rád lesní maliny a ostružiny, ale nedosáhne na ně. Požádali ho, aby sundal čepičku a po chvíli ji měl plnou lesních plodů, které má tak rád. Všichni nakonec dostali sladkou odměnu.

Zdena Hlavatá, 4. A

POHÁDKA O BRAMBOŘE

„Dobrý den“. Já se jmenuji Kulička a budu vám vyprávět o svém životě.

Můj život začal tak, že mě nejdříve lidé zasadili na poli, abych mohl růst. Tak jsem rostl a rostl, až jsem vyrostl ve velkou bramboru. Zemědělci mě na jaře vysázeli, aby mne kombajny na podzim vyoraly a odvezly na jejich pracoviště. Tam mě očistili a omyli. Potom mě dali do bedýnek, naložili do dodávky a odvezli do obchodu se zeleninou i s mou rodinou a kamarády... a byl večer.

Ráno paní prodavačka otevřela obchod a lidé začali nakupovat. Přišla paní Nováková, která tam chtěla koupit brambory, ale mě naštěstí nevzala. Druhý den tam přišla paní Lhotská se svou dcerou Markétkou a té jsem se moc líbil a mně byla také sympatická. Poprosila svou maminku, jestli by nevzala pár brambor, řekla jí: „Hlavně tu hezkou“. Prý ji potřebuje do školy. A já jsem se tak lekl, že mně hlava stála jinde. Myslel jsem si, že mě ve škole nakrájí na malé kousíčky. Vzala mě domů a dala mě do spíže. Když jsem se jí v obchodě tak líbil, pak proč si se mnou nehrála? Dlouho jsem o tom přemýšlel, až do večera, ale nic mě nenapadlo. Ráno si mě dala do batohu a šla se mnou do školy. Tam si mě vytáhla i se svým referátem a dala nás do lavice nebo jak se to mu říká. O přestávce mě musela dát jméno. A pojmenovala mě Kulička. Musela to napsat na papír a propíchnout do mě: „Au, to bolelo“. A pak vyprávěla o bramboře. Ve čtvrtek ze mě dělali bramborový salát. Tak skončil můj život.

Markéta Lhotská, 5. B

Fantazii se meze nekladou. To je všeobecně známo. Vyjedeme na dalekou cestu do Skotska. Kam? K jednomu z nejznámějších jezer. Loch Ness.

LOCHNESSKÁ PŘÍŠERA

Budu vás provázet tímto příběhem. Doufám, že vás bude zajímat.

Jednoho dne, když jsem si dělal domácí úkoly, uhnane ke mně přiběhla mamka. Štěpo, mám novinu. A jakou? Teta Líza ze Skotska nás pozvala na návštěvu. A máme i dokonce letenky, říká táta. A kdy poletíme? Zítra. Věci jsem ti zabalila. Ale musíš jít brzy spát.

Je ráno. Jedeme na letiště. Už letíme. Najednou přistáváme u obřího jezera. Když jsme došli k tetě, tak mě teta pozdravila takto: HELLO, ŠTĚPO, TO JE DOBRE, ZE STE PRILETELI V PORADKU. Teto, jak se jmenuje toto obří a hluboké jezero? TOTO JEZERO JMENUJE SE LOCH NESS. Počkej, teto, odtud znám tu Lochnesskou příšeru. YES, YES, POVIDA SE TU, ZE TADY ZIJE OBRI PRISERA, ALE TO JE VSE VYMYSLENE. Teto, zahrajeme si karty, třeba pyramidu nebo prší? ANO, ALE SLIBIS, ZE SE NEJDŘIV PUDES VYKOUPAT. Yes, zasmál jsem se. TY, STEPO, NEVYHRAVAS PORAD? No jo, protože jsem zase vyhrál. A tak jsme hráli až do 22:00. Táta, teta a mamka už spali, ale mně to pořád nějak nešlo usnout.

Najednou se v okně objevil neuvěřitelně tmavý stín. Vzal jsem baterku a šel jsem ven. Ve tmě se ozývaly temné hlasy: Co tady děláš a jak se jmenuješ? Odpověděl jsem: Jáááá jseeem Štěěěpa aaa šeeel jseeem seee poodívat k jeeezeeeruuu. Jestli mě neprozradíš lidem a vědcům, mohli bysme být skvělí kamarádi. Jupí! Teď se ale musím vyspat. Uvidíme se ráno! Už je ráno. Štěpo, kam jdeš, ptá se táta. Vedle v domku jsem se skamarádil s klukem jménem John. No dobře. Uff. Ahoj Lochnessko! Ahoj Štěpo! Co budem dělat? No víš, Lochnessko, mě napadlo, že budeme dělat bejkoviny. A tak jsem se Lochnessce klouzal po krku, skákal jsem jí na ploutvích, surfoval jsem jí na těle. Najednou mě Lochnesska prudce zavezla ke břehu. Co se děje? To ti vysvětlím potom a teď čau. Hned jsem pochopil, proč Lochnesska odplavala. Sjeli se vědci z celého Skotska, aby zjistili, jestli Lochnesska opravdu existuje. Potkal jsem vědce, který se mě ptal: Chlapče, nechceš s námi zjistit, jestli ta příšera žije? Já myslím, že zkusit by se to mohlo. Výborně! Jenže já ho napálil!

Když jsem chodil po různých chodbách na palubě lodi, viděl jsem různé vzorky, počítače a zkumavky, ve kterých byly chemické tekutiny. Že nevíte, co jsem udělal, že ne? Přestříhal jsem dráty vedoucí k počítačům, rozbil jsem zkumavky a rozlil v nich tekutiny a vzorky jsem naházal do jezera. Pak jsem rychle utekl. Ale pán mě u toho chytil. Hej ty, kluku, nevíš, co se stalo na té lodi? Ne, mizím, čau. Ten pán mě chytil za mikinu a říkal: Ha, ha, hezkej pokus. Vzal mě na loď a zavřel do velmi malé místnosti. A otevřu ti až večer. Myslím, že to je malý trest za to, co jsi udělal. Ale zapomněl, že tam je střešní okno. Lochnesska okno rozbila a řekla: Když jsi ty zachránil mě, zachráním zase já tebe. Přivezla mě k tetě a řekla: Ahoj Štěpo, bylo mi potěšením být v tvém snu.

Opravdu. Najednou jsem se probudil. Byl jsem doma a bylo 6:30 ráno.

Štěpán Chládek, 3. A

Jablíčka jsou plná vitamínů. A co dál? Nejsou to takové obyčejné věci, o kterých se snad ani psát nedá? Kdepak obyčejná věc. Vzpomeňte na Bibli. Kdyby Eva nesnědla jablko, ... (to budeme rozebírat ve vyšších ročnících).

Ani žáci pátých tříd si nemyslí, že jablka jsou nezajímavá.

O ZÁZRAČNÉM JABLÍČKU

Bylo jedno jablíčko, které mělo velkou moc, dokázalo vyléčit i tu nejhorší nemoc.

Každý, kdo o něm věděl, chtěl ho mít, však ale věděli, že nemůžou ho chtít.

Rostlo totiž na stromě, který střežil drak, a tak se vám o jablíčku mohlo jenom zdát.

Eliška Jandová, 5. A

JABLÍČKO

Z vysoké jabloně spadlo, jablko na koně.
Bylo krásně zbarvené, červeňoučko zelené.
Když si koník poskočil, jablko rychle odstrčil.
Hned jak spadlo na zem, on ho snědl rázem.

Tereza Hrnčířová, 5. A

JABLKO

Září - to je jablíčko,
přitisknu ho na líčko.
Je v něm všechna síla stromů,
Teď ji s sebou vezmeš domů.

Daniel Kubeček, 5. A

KŘÍŽALY

Jablko spadlo ze stromu,
odnesu ho do domu.
Křížaly z něj nadělám,
pak si na nich pochutnám.

Petr Bigas, 5. A

PROBUZENÉ JABLÍČKO

Jaro je tu, všechno kvete.
Jabloň pučí do poupěte
A ta včelka spěchá hned
K poupátku si přivonět
A ten kvítek opýlila
V jablíčko ho proměnila.

Lucie Marešová, 5. B

JABLÍČKO

Ze stromu spadlo jablíčko,
koulelo se jako klubíčko.
Cestou potkalo ježečka:
Kampak asi vede cestička?
Cestička vede k domečku,
až k našemu stolečku.

Daniela Remešová 5. B

JEŽEK JEŽEČKOVI

Ježku, ježku, kampak jdeš,
že jablíčka kupuješ?
Jedu, jedu na fotbal,
jablko bych si zrovna dal.
Jablko bych si zrovna dal,
abych dneska dobře hrál.

Jiří Ježek, 5. A

ČERVENÉ JABLÍČKO

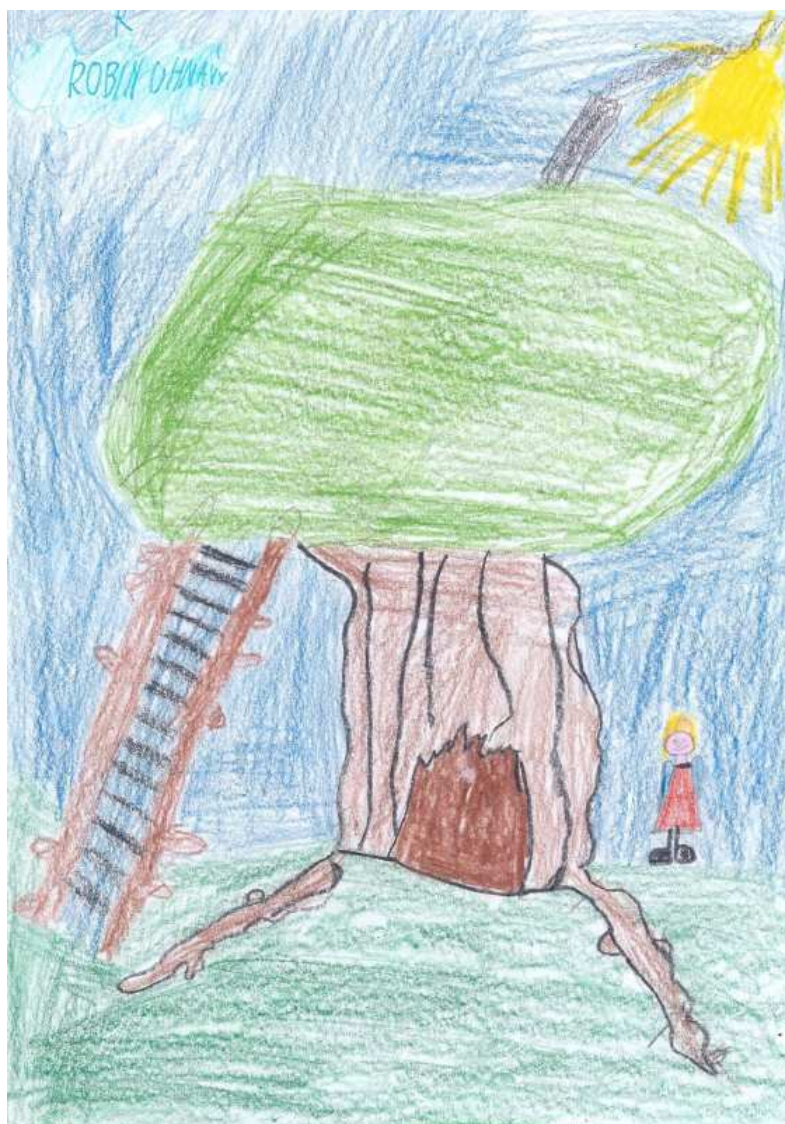
Červené jablíčko
Sladké jako med,
Když ho mám po ruce,
Zblajznu ho hned.

Míša Vernerová, 5. A

CHUTĚ

Mám rád jablíčko,
nakousnu ho maličko.
Není pro mne nic lepší
než ochutnat nejsladší.
Nepohrdnu kyselým,
přednost však dám nasládlým!

Vojta Jirouš, 5. A

CO ZMŮŽE JABLKO

Jablíčko zelené,
jablíčko červené.
Obě jsou sladoučká,
obě jsou výborná
Jazyk i srdíčko potěší,
zažene nemoci, kamarád největší.

Šárka Ehlová, 5. A

ČERV

Červe, červe, červíčku,
neublížuj jablíčku.
Jablíčko by plakalo,
ze stromu by padalo.

David Hampl, 5. A

JABLKO

Jak je známo o jablíčku,
přispívá nám ke zdravíčku.
Denně jedno jablíčko,
vybarví ho sluníčko.
Červená i sladká
přinese je Radka.
Zelené i žluté
pro hlavičky duté.
Když si dáte jablíčka,
bude chytrá hlavička.
Dostanete jedničku
a to díky jablíčku.

Šarlota Dostálová, 5. A

JABLKA

Listy se zelenají,
Poupata už vykvétají.

Květy jsou růžové
A včelky nedočkavé.

Přelétají sem a tam,
Pyl je tady i tam.

Jablka už dozrávají,
Mají šťávu plnou zdraví.

Jejich vůně láká nás,
Na jejich sběr je právě čas.

Hana Dušková, 5. A

KOUZLO JABLKA

Bylo jedno jablíčko,
utrhni si, Aničko.
Ať je krásné zelené
nebo zralé červené.
Když ho s láskou utrhneš,
s chutí do něj zakousneš,
probudí se touha v tobě,
zčervenají líčka obě.
To je příběh o jablíčku,
které snědla Anička.

Marie Sedláčková, 5. A

Za co může jablko?

SKŘÍTEK A SEDLÁK

Jednou přišel sedlák na zahradu a uviděl orla, který mu odnáší slepice. Zavolal si myslivce. Myslivec vzal pušku a skoro orla střelil. Orel se splašil a narazil do jabloně s jablky. Skřítek zavolala netopýra, který se svými kamarády zaútočil na orla a začal mu vysávat krev. Orel si řekl, že už nic nezmůže, že nechce umřít pro slepice. Tak odletěl a už se nikdy, nikdy nevrátil.

Pavel Veselý, 5. B

TŘÍDA 5. A

My jsme třída 5.A
nikdo se tu nehádá.
Nežalujem, nejsme smutní.
Snad jen když na matiku zvoní.
Třídu máme vyzdobenou
a někdy i uklizenou.
Máme tu i fotbalisty,
herce, ba i hudebníky.
No tak už nás všechny znáte
Ty jo, vy se teda máte.

Dáša Kapišťová, 5. A

PŘEDMĚTY

Tělocvik a výtvarka,
to je jako pohádka.
Nenamáhám mozek moc
a nekřičím o pomoc.
Angličtina ta je dobrá,
někdy na ni hurá volám.
Čeština mě nebaví,
matika je to samý.
To jsou naše předměty.
Přestávky jsou nejlepší
neumíme přemety.

Dáša Kapišťová, 5. A

BÁSEŇ

Kdo chce vědět, co jsem zač,
poslouchejte chvíli nás.
My jsme trochu darebáci,
jinak vskutku hodní žáci.
Paní učitelka šedivá z nás není.
Nebo jí to barva mění?
To se my však nedozvíme,
protože vás opouštíme .

Vojta Groksch, 5. A

